

mtatkki

Hungarian Academy of Sciences
Centre for Social Sciences
Institute for Minority Studies

A PDF fájlok elektronikusan kereshetőek.

A dokumentum használatával elfogadom az
[Europeana felhasználói szabályzatát](#).

— No de azért ugy-e édes feleségem mégsem adnál kosarat, ha megkérné leányaid kezét egy-egy csinos örmény gavallér? Hanem mégis csak jobb lett volna, ha itthon maradtok. . .

— Kérlek tovább már ne untass kiadásaid említésével; szégyen oly fukarnak lenni!

— Ezekre e perczben nemis gondoltam, hanem arra, hogy jobb lett volna honn maradnotok; mert a míg távol helyen kerestétek a szerencsét, addig az itt járt e falak között.

— Mit beszélsz!?

— Az igazat! A míg ti szüreteltetek, addig ide járt leánynézőbe a szomszéd faluból egy csinos székely férfiú, a ki nem rég foglalta el ott tanári állását. Doktor barátom mutatta be, ki nagyon sajnálkozott, hogy nem találtak itthon leányaimat. Innét aztán elmentek az özvegy asszony leányához a szomszédba.

— Nos? szólt feszült kíváncsisággal a nő.

— Nos úgy beszél, hogy a szomszéd asszony leánya, az a tüzes szemű örmény leány meghódította. . .

Az ajtón kopogás hallatszott.

— Szabad! mondá Bilinczki félbeszakítva szavait.

A szomszédasszony lépett be, kezében egy nyitott levéllel.

— Talán zavarom önöket? mondá.

— Oh dehogy! foglaljon helyet szomszéd asszony! szólt Bilinczki udvariasan.

— Köszönöm nem ülök le, nagyon sietek, mert szapulunk, hanem egy nagy kéréssel jöttem a tekintetes szomszéd urhoz: Legyen szives erre a kérőlevélre fogalmazzon egy választ.

— Miféle kérőlevél? adja csak ide szomszédasszony! Ah! igen az a tanár kéri leánya kezét! . . . Nos hát hogy hangozzék a válasz?

— Hát csak úgy, hogy az ajánlat igen megtisztelő s hogy szivesen látjuk a tanár urat, hogy. . . Hiszen a szomszéd ur tudja, hogy miként kell az ily levélre felelni, ha nem akarjuk a kérőt visszautasítani.

— Jól van jól szomszéd asszony! hát csak hagyja itt a levelet, majd megírom az inpurumot.

S ezzel Bilinczki átvéve a levelet, kikisére siető szomszédnőjét, míg neje bennt bosszúságában majdnem a tiz ujját rágta.

Hallott is aztán szegény feje eleget, a mint visszatért a szobába. Egyik szemrehányás a másikat érte: hogy ő milyen rossz apa, hogy nem tudatta velük, miszerint a szomszéd faluban egy házasulandó tanár van, akkor nem mentek volna szüretre; hogy ő milyen erélytelen, gyáva ember, a ki nem tudta férji tekintélyét latba vetni, hogy semmi szín alatt ne egyezett volna bele a szüretre való menetelbe, úgy most legalább egyik leányt férjhez adhatnák.

E szemrehányásokat keserves sirás követte. Ezt már nem birta hallgatni a szegény férj, hanem kalapját és botját véve rohant ki az ajtón, azonban nem állhatta meg, hogy vissza ne forduljon s az ajtón keresztül e szavakat oda ne mondja siró nejének.

— Furcsa állapot biz ez! Te vagy mindennek oka és még te haragszol. Olybá veszed a nagynénéd szavait, mint a szent kenetet s eljászod leányaid elől a jó szerencsét e tanács folytán: »Okvetlenül el kell menni a szüretre; szerencsét kell próbálni.«

E szavak után menekült is, a merre a szeme látott. . .

Erdélyi örmény közmondások.

Csak akkor veszi el házastársul a nőt, ha talál természetök. — Incshu cshi zárnévin, ná cshin árnevi.

A kevés elég, a sok elmegy. — Khicshê g'okti, sádê gethá.

A jóllakott (ember) az éhesnek apró szeleteket vág. — Gustê khághczhádzin mándrê gi pèrte.

A mondónak hallgatóra van szüksége. — Ászoghin lészogh.

Görbe lyukhoz, görbe csap. — Dzur dzágin, dzur csép.

Lukutz kutyája Lipcsében járt és mint kutya jött vissza. — Lukutzin sunê Lipszkan khálile, u jéd êndêr sun tárczile.

Nem akarok úgy jární, mint Biáthá kutyája. ¹⁾ — Cshuzim ámbesz khálelu, êndêr Biáthájin sunê.

Akármelyik ujjamat vágjam el az öt közül, egyformán fáj. — Êzvor mádész ál gédrim, ná ámenê gi czhávi.

Összegyűjtötte:

Dr. Goposa László.

Erzsébetváros polgármesterei.

Az erdélyi örmények lelke, intézője bejvetelök alkalmával Dániel Tivadar volt, kinek halála után Apaffy Mihály az erdélyi örmények főbirájává: Gergelyfi Miklóst, albirákká e kipróbált hűségű férfiakat: Zakariás Endrét, Czifra Lukácsot és Várteresz Lukácsot rendelte, kik közül Zakariás Endre Ebesfalván székelt; utána időrendben ezek a birák és polgármesterek következtek:

1727—1732 Zakariás János,
1732—1736 Issekutz Miklós,
1736—1737 (ismét) Zakariás János,
1737—1740 Dániel Imre,
1740—1742 Lázár János,
1742—1743 Issekutz Emanuel,
1743—1745 Dániel János,

¹⁾ Hiában járt, mint kutya tért vissza.

1746—1747 Dániel Imre,
1747—1749 Lukács Tódor,
1749—1751 Lázár János,
1751—1753 Ötves János,
1754—1755 Issekutz Auxent,
1755—1757 Gáspár Melkhon,
1757—1760 Issekutz Ágoston,
1760—1762 Zakariás Tamás,
1762—1763 Kosotán Márton,
1763—1764 Issekutz Auxent,
1764—1766 Zakariás Tamás,
1766—1768 Dániel Eugen,
1768—1770 Issekutz Antal,
1770—1771 Csiki Tivadar,
1771—1772 Vikol Bogdán,
1772—1773 Csiki Emánuel,
1773—1774 Dániel Eugen,
1774—1775 Issekutz Auxent,
1775—1776 Dániel Lukács,
1776—1777 Dániel Eugen,
1777—1779 Csiki Emánuel,
1779—1780 Dániel Eugen,
1780—1781 Issekutz Antal,
1781—1782 Csiki Emánuel,
1782—1784 Issekutz Antal,
1784—1789 Csiki Emanuel,
1789—1790 Török János,
1790—1792 Issekutz Auxent, ¹⁾
1792—1793 Lengyel Lukács,
1793—1794 Csiki Mihály,
1794—1795 Patrubány Vártán,
1795—1796 Issekutz Antal,
1796—1798 Csiki Mihály,
1798—1799 Török János,
1799—1800 Dániel Gergely,
1800—1801 Csiki Mihály,
1801—1802 Török János,

¹⁾ Issekutz Auxent jelen volt az 1791-iki országgyűlésen, mely az örményeket honfűsította s városainkat az erdélyi szab. kir. városok sorába felvette.